

พระราชบัญญัติ คุ้มครองสิ่งที่ใช้เพื่อสาธารณะประโยชน์ในภาวะคับขัน พุทธศักราช 2486

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480

และวันที่ 16 ธันวาคม พุทธศักราช 2484)

อาทิตย์ทิพอาภา

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ 5 ตุลาคม พุทธศักราช 2486

เป็นปีที่ 10 ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรคุ้มครองสิ่งที่ใช้เพื่อสาธารณะประโยชน์บางอย่างในภาวะคับขัน
จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า "พระราชบัญญัติ คุ้มครองสิ่งที่ใช้เพื่อสาธารณะประโยชน์ในภาวะคับขัน พุทธศักราช 2486"

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ผู้ใดกระทำความผิดอาญาต่อสิ่งที่ใช้เพื่อสาธารณะประโยชน์ ดังต่อไปนี้

1. สิ่งที่ใช้ในการจ่ายกระแสไฟฟ้าหรือน้ำประปา

2. เครื่องเสาหรือสายโทรเลขหรือโทรศัพท์ หรือเครื่องวิทยุโทรเลข หรือวิทยุโทรศัพท์ หรือเครื่องประกอบของสิ่งดังกล่าวแล้ว

3. รางรถไฟ รางรถราง หรือเครื่องประกอบของสิ่งดังกล่าวแล้ว

4. สะพานหรือประตูน้ำ หรือเครื่องประกอบของสิ่งดังกล่าวแล้ว

ถ้าความผิดนั้นเป็นความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ ลักทรัพย์ ว่างราว หรือรับของโจร ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปี

ถ้าความผิดนั้นเป็นความผิดฐานชิงทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สามปีถึงสิบห้าปี

ถ้าความผิดนั้นเป็นความผิดฐานปล้นทรัพย์ ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี

ถ้าการกระทำนั้นอาจเป็นเหตุให้การจราจร การสื่อสาร การจ่ายกระแสไฟฟ้า หรือการจ่ายน้ำประปาเกิดขัดข้อง แม้แต่ส่วนใดส่วนหนึ่ง ผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษทวิคูณ

มาตรา 4 ความในมาตราก่อนมิให้ใช้บังคับในกรณีที่มีการกระทำความผิดนั้น ต้องตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายลักษณะอาญาซึ่งกำหนดโทษไว้สูงกว่า

มาตรา 5 การกระทำความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ที่ต้องระวางโทษตามมาตรา 3 นั้น ไม่ให้ถือว่าเป็นความผิดต่อส่วนตัว

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี